

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Der er Forskjel.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 278. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr02val-shoot-idm140429412621584/facsimile.pdf> (tilgået 28. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

ere ogsaa de, som kunne ganske undværes,« meente Æblegrenen, og da den just var sat ved det aabne Vindue, hvorfra den kunde see baade ned i Haven og ud paa Marken saa havde den Blomster og Væxter nok til at betragte og tænke over! der stode rige og fattige, nogle altfor fattige. 5

»Stakkels forkastede Urter!« sagde Æblegrenen, »der er rigtignok gjort Forskjel! og hvor de maa føle sig ulykkelige, dersom den Slags kan føle, som jeg og mine Lige kunne det; der er rigtignok gjort Forskjel, men det maa der gjøres, ellers stode jo Alle eens!« 10

Og Æblegrenen saae med en Slags Medlidenhed især paa een Slags Blomster, som der var i Mængde af paa Marker og paa 1951 Græsletter; Ingen bandt dem i Bouquet, de vare altfor almindelige, ja man kunde finde dem selv imellem Brostenene, de skjød op som det argeste Ukrud, og saa havde de det fæle Navn *Fandens Melkebøtter*.*) 15

»Stakkels foragtede Væxt!« sagde Æblegrenen, »Du kan ikke gjøre ved, at Du blev hvad Du blev, at Du er saa almindelig, og at Du fik det hæslige Navn, Du har! men det er med Væxterne, som med Menneskene, der maa være Forskjel!« 20

»Forskjel!« sagde Solstraalen og kyssede den blomstrende Æblegren, men kyssede ogsaa de gule *Fandens Melkebøtter* ude paa Marken, alle Solstraalens Brødre kyssede dem, de fattige Blomster, som de rige.

Æblegrenen havde aldrig tænkt over vor Herres uendelige 25 Kjærlighed mod Alt, hvad der lever og røres i ham, den hårde aldrig tænkt over hvor meget Smukt og Godt der kan ligge gjemt, men ikke glemt, — men det var jo ogsaa ganske menneskeligt!

Solstraalen, Lysets Straale vidste det bedre: »Du seer ikke 30 langt, Du seer ikke klart! — Hvor er den forkastede Urt, den Du især beklager!«

»*Fandens Melkebøtter!*« sagde Æblegrenen. »Aldrig bindes de i Bouquet, de trædes med Foden, der er formange af dem og naar de løbe i Frø flyver det i smaatskaaren Ud hen over Veien 35 og hænger Folk i Klæderne. Ukrud er det! men det skal der jo ogsaa være! — jeg er virkelig meget taknemmelig, at jeg ikke er bleven en af dem!«

Og hen over Marken kom en heel Skare Bøen: det mindste 40

*) *Leontodon*.

3 ned] ind 0. 11 en] et D. — een] et D. 35 [det] i] som 0, i A, som C, i D. 36 Ukrud] Ukrud 0. 38 hlevsn] -1 0, -n A, -1 C, -n D. 40 Leontodon] Gigen note 0.